

Dünya Ahiretin Tarlasıdır

(Açıklama: Dünya hayatı neden önemlidir? Dünya hayatını nasıl yaşarsak en yüksek başarıya ulaşırız? Dünya hayatını boşa geçirirsek ne olur? Bu gibi sorular hakkında İslam Alimlerinin aşağıdaki nakilleri üzerinde düşünelim.)

[Mektubat Tercemesi]

Ey, yüksek yaratılışlı kardeşim! Allahü teâlâ, sizin yaratılışınızda bulunan kemalatın meydana çıkmasını ihsan eylesin! Bu dünya ahiretin tarlasıdır. Burada tohum ekmeyp, yaratılışda bulunan, toprak gibi yetiştirici kuvvetini işletmeyenlere, bundan faydalanmayanlara ve amel, ibadet tohumlarını elden kaçıranlara yazıklar olsun! Toprak gibi yetiştirici kuvveti işletmemek, oraya birşey ekmemekle veya zararlı, zehirli tohum ekmele olur. Bu ikincisinin zararı, bozukluğu, birincisinden kat kat daha çoktur. Zehirli bozuk tohum ekmele, dîni, din derslerini, dinden haberi olmayanlardan öğrenmek ve din düşmanlarının kitaplarından [mecmualarından] okumaktır.

Allahü teâlâ, dünyayı ahiretin tarlası yaptı. Tohumunun hepsini yiyen ve toprak gibi olan, yaratılışındaki elverişli haline ekemeyen ve bir dâneden yediyüz dâne yapmağı elden kaçıran yazıklar olsun! Kardeşin kardeşden ve ananın yavrusundan kaçtığı o gün için, birşey saklamıyan, dünyada da, ahirette de ziyân etti. Eli boş kaldı. Dünyada da, ahirette de pişmân olacak, âh edecektir. Akıllı olan, tâli'li bir kimse, dünyanın birkaç yıllık hayatını fırsat bilir, nimet bilir. Bu kısa zamanda, dünyanın çabuk tükenen ve hepsinin sonu sıkıntı ve azap olan, geçici zevklerine, tadına aldanmaz. Bunlarla vakti kaçırmaz. Bu kısa zamanda tohumunu eker. Bir dâne iyi iş yaparak, sayısız meyveler elde eder. Bekara suresi, ikiyüzaltmışbirinci âyet-i kerimesinde mealen, (Allahü teâlâ dilediğine katkat verir) buyuruldu. Bunun içindir ki, birkaç günlük iyi işe karşılık, sonsuz nimetler verecektir. Allahü teâlâ, çok ihsan sahibidir.

[Tam İlmihal Seadet-i Ebediyye]

Ölümden önce olan herşeye dünya denir. Bunlardan, ölümden sonra faidesi olanlar, dünyadan sayılmaz. Ahiretten sayılırlar. Çünkü dünya, ahiret için tarladır. Ahirete yaramıyan dünyalıklar, zararlıdır. Haramlar, günahlar ve mübahların fazlası böyledir. Dünyada olanlar ahkam-ı islamiyyeye uygun kullanılırsa, ahirete faideli olurlar. Hem dünya lezzetine, hem de ahiret nimetlerine kavuşulur. Mal iyi de değildir, kötü de değildir. İyilik, kötülük, onu kullanandadır. O halde, mel'ûn olan, kötü olan dünya, Allahü teâlânın râzı olmadığı, ahireti yıkıcı yerlerde kullanılan şeyler demektir. Kendini ve Rabbini unutup, lezzetlerine, şehvetlerine düşkün olanlar, yolda hayvanının süsü ile, palanı ile, otu ile uğraşıp, arkadaşlarından geri kalan yolcuya

benzer. Çölde yalnız kalıp, helâk olur. İnsan da, ne için yaratılmış olduğunu unutup, dünya ziynetlerine aldanır, ahiret hazırlığı yapmazsa, ebedî felakete sürüklenir. Dünya sevgisi ahirete hazırlanmağa mani olur. Çünkü, kalb onu düşünmekle, Allahı unuttur. Beden, onu elde etmeğe uğraşarak ibadet yapamaz olur. Dünya ile ahiret, doğu ile batı gibidir ki, birine yaklaşan, ötekenden uzak olur. Bir kimse, ibadetini yapmaz ve geçiminde, kazancında Allahü teâlânın emirlerini ve yasaklarını gözetmezse, dünyaya düşkün olmuş olur. Allahü teâlâ herkesin kalbini bundan soğutur. Bunu kimse sevmez.

[İslam Ahlakı]

Allahü teâlâ, insanları başı boş bırakmadı. Her istediklerini yapmağa izin vermedi. Nefslerinin arzularına ve tabîî, hayvânî zevklerine, taşkın ve şaşkın olarak tabi olmalarını, böylece felaketlere sürüklenmelerini dilemedi. Rahat ve huzur içinde yaşamaları ve sonsuz saadete kavuşmaları için arzularını ve zevklerini kullanma yollarını gösterdi ve dünya ve ahiret saadetine sebep olan faideli şeyleri yapmalarını emretti. Zararlı şeyleri yapmalarını yasak etti. Bu emirlere ve yasaklara (Ahkam-ı islamiyye) denildi. Dünyada rahat yaşamak, saadete kavuşmak isteyen, islamiyete uymağa mecbûrdur. Nefsinin ve tabiatının, islamiyete uymayan arzularını terk etmesi lazımdır. İslamiyete uymazsa, sahibinin, yaratanının gadabına, azabına düçâr olur. İslamiyete uyan kul, müslüman olsa da, kafir olsa da, dünyada mes'ûd, rahat olur. Sâhibi ona yardım eder. Dünya zirâ'at yeridir. Tarlayı ekmeyip, tohumları yiyerek zevk ve safâ süren, mahsûl almaktan mahrum kalacağı gibi, dünya hayatını, geçici zevkleri, nefsin arzularını taşkın ve şaşkın olarak yapmakla geçiren de, ebedî nimetlerden, sonsuz zevklerden mahrum olur. Bu hâl, akli başında olanın kabul edeceği birşey değildir. Sonsuz lezzetleri kaçıрмаğa sebep olan, geçici lezzetleri zararlı şekilde yapmağı tercîh etmez. [Allahü teâlâ, dünya zevklerinden, geçici lezzetlerinden, nefse tatlı gelen şeylerden hiçbirini, men' etmedi, yasak etmedi. Bunları, islamiyete uygun, zararsız olarak kullanmağa izin verdi.] İslamiyete tâm uymak için, evvelâ (Ehl-i sünnet) âlimlerinin, Eshab-ı kiramdan öğrenip ve Kur'ân-ı kerimden ve hadis-i şeriflerden anlayıp bildirdikleri (Akaid) e uygun iman etmek, sonra haram, yasak edilmiş olanları öğrenip bunlardan sakınmak ve yapması emrolunan farzları öğrenip yapmak lazımdır. Bunları yapmağa (İbadet) etmek denir. Haramlardan sakınmağa (Takvâ) denir.

[dinimizislam.com sitesi]

İnsan, dünyaya oyun ve eğlence için gelmemiştir. Dünya iş ve kazanç yeridir. Dünya ahiretin tarlasıdır. Burada ne ekilirse, ahirette o biçilecektir. Boş vakit fırsat ve ganimettir. Faydalı iş yapmadan vakit geçirmek vakti öldürmek olur. Dünyada yapılan her işin, her nefesin hesabı kıyamette sorulacaktır. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Kıyamet günü, herkes ömrünü ve gençliğini nerelerde geçirdiğinden, malını nereden kazanıp nerelere harcadığından ve ilmi ile amel edip etmediğinden sorguya çekilecektir.) [Tirmizi]

Ömür, ilim, mal ve beden, Allahü teâlânın kullarına verdiği bir sermayedir. Bu sermayeyi Allahü teâlânın bildirdiği yerlerde harcamalıdır. Vakit geçtikten sonra pişmanlığın faydası olmaz. Onun için gençliğin, malın, sağlığın kıymetini bilmeli, dünyada ahireti kazanacak işler yapmalıdır. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Beş şeyden önce beş şeyin kıymetini bil! İhtiyarlıktan önce gençliğin, hastalıktan önce sağlığın, meşguliyetten önce boş vaktin, fakirlikten önce zenginliğin ve ölümden önce hayatın kıymetini bil!) [Ebu Nuaym]

Bu dünya ahiretin tarlasıdır. Bir şey ekmeli ki, öbür tarafta biçilebilsin. Eğer bu tarlaya verilen tohum ekilmezse, tohum yenir veya zayi edilirse, ahirette bir şey elde edilemez, bir şey biçilemez, bir şey toplanamaz. Bu dünya tarladır. Tohum nedir? Allahü teâlânın verdiği ilim, mal, kuvvet, sıhhat, iman, ihlâstır. Boşa harcamayıp bunları bu tarlaya eken, ahirette bire bin, yüz bin, beş yüz bin, artık ne kadar lütuf verilirse, o oranda biçecektir.

[İslam Alimleri Buyuruyor ki:]

Meçhul. Günü meçhul, saati meçhul, dakikası meçhul. Allah! O halde **akıllı tüccar ahiretine yatırım yapandır. Akıllı tüccar ahiretine yatırım yapandır. Cenab-ı Peygamber buyuruyor ki "aleyhissalatü vesselam," (ed-dünya mezraatül ahire.) Bu dünya ahiretin tarlasıdır.** Ed-dünya, dünya. Mezra derler ya hani mezra var ya mezaratül ahire, ahiretin tarlasıdır. Allahü teala bu tarlaya tohum ekmemizi istiyor ve bol tohum veriyor. Nedir o tohum? İşte insan yaratıyor, imkan veriyor, fırsat veriyor, her türlü iyiliği yapabilirsin diyor. Bire yediyüz sevab kazanacaksın diyor. İki kişi var biri diyor yav boşver ne malum öbür tarafta hayatın devam ettiği ben tohumlarımı yerim, oturuyor tohumlarının hepsini yiyor. Bir tanesi diyor ki ya Allah Allah, cenab-ı Hak buyuruyor ki bu tohumunuzu ekerseniz bire yediyüz alacaksınız enayi miyim ben diyor başlıyor hayır hasenat yapmaya, işte iyilik yapmaya. Yani o tohumları tarlaya ekme. Ama gün geliyor, akşam geliyor ikisi de vefat ediyor. Şimdi bu ahiret yok diyen o gördüğü zaman o sopaları, o dayakları, o zincirleri ne yapacak? Soracaklar yav diyecekler, dünyaya geldin. Sana ömür verildi, sana ilim verildi, her imkan verildi, bir de tohum verildi. Niye tarlaya ekmedin? Geç bu tarafa. Öteki diyecek ki, elhamdülillah Rabbimin verdiği tohumu tarlaya ekdim, şimdi bire yediyüz alıyorum, mahsul alıyorum. Hangisi akıllı? Bu akıllı.

Ahirette herkes pişman olacakmış, herkes. Cennete girenler bile. Peki Cennete girenler nasıl pişman olacaklar? Diyecekler, ya Rabbi keşke biz beş kuruş daha verseydim şu dereceye kavuşsaydım. Çünkü görecektir ki arkadaşları müthiş zirvelerde.

Yav keşke dünyadayken bunu akıl ettik de biraz daha şunu yapsaydık ben de bunun yanında olurum hiç olmazsa diyecektir. O halde pişmanlık orda da var. İşte bu, **(Ed-dünya mezraatül ahire.)** Cenab-ı Peygamber buyuruyor ki “aleyhissalatü vesselam,” bu dünya ahiretin mezarı, tarlası yani. **(Ed-dünya mezraatül ahire.)** Ekin biçer, tohumu yiyen ne bekler? Benim neden yok? Neden benim yok? Yedin, tohumu yedin. Tohumu ekseydin arkadaş. Allahü tealanın verdiği ilmi, gücü, kuvveti, parayı, malı neyse hayra verecektin ki bugün bire yediyüz al, bire yedi yüzbin al. Hepsini yedin, bir şey de vermedin. Döne döne döverler adamı abim. Kaldı ki bir de ahirette ben bunu bilmiyordum da diyecek halimiz yok.

Peygamber efendimiz öyle buyuruyorlar "aleyhissalatü vesselam" **(müminin ahirette en büyük kaybı kaybettiği sevablardır.)** Çünkü biz bu dünyaya yaşamak için gelmedik. E niye geldik? Ölmek için geldik. Ancak Allahü teala bize iki fırsat verdi, biri buyrun bu tarla, bir de bu tohum. Ekin, bire yediyüz alın. Şimdi bir mümin Allahü tealanın verdiği gücü kuvveti, gözü, kulağı, her neyse her türlü ilmi bu dünya için harcarsa. Ne demektir o? Rabbimizin verdiği tohumu yedi. Öbür tarafda ne bekliyecek? Halbuki ekerse artık bire kaç alacağı belli değil. Onun için mümin akıllı olmalıdır. Akıllı mümin ahirete yatırım yapandır. Ahmak kişi ahireti unutup dünyaya yatırım yapandır. Peki efendim dünya için? Sen istediğin kadar dünya için çalış. **Allahü teala insanın kalbine bakar, kalbindeki de gayeye bakar. Ef'ale değil, fiiliyata değil.** Kulum bunu niçin yapıyor, neden yapıyor? Ona cevap verebiliyorsan İbrahim aleyhisselam gibi al sana 700 bin davar, yahut da Süleyman aleyhisselam gibi al sana dünya saltanatı. Hem padişah, hem peygamber. Ona zararı yok. Fakat nerede zararı yok? Eğer kalbinde değilse, yani sevgisi yoksa. Sevgisi yoksa hepsi senin. Sevgisi varsa bir felakettir, çöp dahi olsa. Ya **bu dünya hayal.**

Peygamberimiz “aleyhissalatü vesselam” buyuruyorlar ki, Bismillahirrahmanirrahim. **(Ed-dünya mezraatül ahire.) Bu dünya bir tarla. Ama tarlanın mülkiyeti ahirette. Ahirete ait bir tarla. Yani bu dünya tarlası değil. Ve cenab-ı Peygamber buyuruyor ki “sallallahü aleyhi ve sellem” bu size emanet verilen, size verilmiş olan tapusu ahirette olan tarlaya Cenab-ı Hak tarafından verilmiş olan tohumu ekin, orda biçin. İşte buna ticaret derler. Fakat manyaklar, ahmaklar ne yapıyor? Alıyorlar o tohumu tarlaya ekmek yerine nefsini besliyorlar. Sağa sola harcıyorlar. Sanki böyle bedava gelmiş gibi, hiçbir emek, zahmet yokmuş gibi; elini, gözünü, kulağını, burnu, bütün bilgisini, gücünü, kuvvetini, zamanını hepsini o tarlaya kullanmak yerine nefsi için kullanıyor. Nedir o? Servet ve şöhret. Ya çok para kazanmak veyahut da çok meşhur olmak için bütün varını yoğunu harcıyor. Öldüğü zaman da herkes tarladan ekin biçerken, herkes diktiği ağaçlardan meyva toplarken o orda bakıyor. Diyor ki, bana yok mu? Sana çoktu ama nasibin yok. Sana o imkânı verdiler, kullanmadın. O imkânı kendi dünyanın için kullandın. Onun için hazret-i Peygamber buyurdu ki “aleyhissalatü vesselam,” **(bu dünya mel'undur. Bu dünyada Allah için yapılmayan her şey de mel'undur.) Bu dünya mel'undur; yani seni cenab-ı Hakdan uzaklaştırır.****

Dünyada Allah için yapmadığın her iş ne varsa; tasvip etmemiş, şu, şu, şu, şu, neyse o. Eğer bunlar rıza-i ilahi için değilse hepsi de mel'undur. Ne yapayım o zaman diplomayı yav? Yani Rabbimin rızası için kullanmayacaksam ne yapayım ben o mesleği? Yahut da ne yapayım ben öyle ticareti?

[Menkıbe]

Medine-i münevverede çok büyük kıtlık olmuş. Kıtlık. Yok. Hazret-i Osman'a da yedi yüz deve buğday gelmiş. Çok zengin zaten. Develerin ucu gözükmüyor; buğday. Bütün Eshab-ı kiram civar yerlerden koşa koşa gelmişler hazret-i Osman'a "radıyallahü anh," buğday sat bize yahut da buğday ver. Fiyat? Fiyat burada oluşacak. Nasıl oluşacak? Kim daha çok fiyat verirse ona vereceğim. Bu bir ticaret. Allah Allah! Elli kuruş? Hayır; daha fazla veren var. Seksen beş? Yok demiş. Yüz elli? Hayır. Durdurmak mümkün değil; her defasında diyormuş daha fazla veren var. La ilahe illallah. Gidiyorlar Ebu Bekir Sıddık'a "radıyallahü anh" diyorlar ki, efendim hayırdır inşallah. Ne oldu? Hazret-i Osman'ı biz böyle bilmezdik. Fakat bu kıtlık zamanında buğdayı geldi. Bizim bildiğimiz Osman gitti başka Osman geldi. Ne oldu? Satmıyor, verdiğimiz fiyatı da kabul etmiyor. Daha fazla veren var diyor. Buna sahip çık. La ilahe illallah. Yanlış diyor, bunda bir şey var. Hazret-i Osman yapmaz böyle şey. Hazret-i Osman'ı çağırıyor. Diyor buğdayın geldi mi? Geldi efendim diyor. Ne kadar? Yedi yüz deve yükü. Peki kaçta vereceksin Eshaba? Kim daha fazla fiyat verirse. Ama sen böyle değildin. Yok demiş. Şimdi ticaret zamanı. Ben bir tüccarım. Daha fazla veren varsa niye ucuza vereyim? Peki demiş, fiyat veren oldu mu? Oldu demiş. Şimdi o fiyatı verene vereceğim demiş. Kim demiş fiyat veren? Bunlar yüz kuruş en fazla veriyorlar. Rabbim de yedi yüz verdi. Ben herhalde Rabbime vereceğim. Gittim bütün Medine-i münevverenin içi dışı ne kadar fakir varsa bedava, beleş. İki saat sonra buğday bitti.

(Netice: İslam Alimlerinin sözlerinden çıkarılacak nice neticeler vardır. Bu konudaki nakillerden çıkarılabilecek bazı dersler şöyledir:

- *Dünya hayatı tarlamız gibi sahip olduğumuz bütün nimetler de elimizdeki tohumlar gibidir. Allahü tealanın beğendiği işleri yaparak tohumları tarlamıza ekmiş oluruz.*
- *Tarlamıza ektiğimiz tohumlardan ahirette bire yediyüz mahsül alma şansımız olacaktır. Yani dünyada Allahü tealanın rızası için yaptığımız her iş karşılığında ahirette misli misli mükafat alacağız.*
- *Sahip olduğu nimetleri nefsi için, Allahü teala'nın beğenmeyeceği işlerde kullananlar tohumlarını yemiş olur. Yani tarlaya ekmemiştir. Ahirette tarladan mahsül alamayacaktır.)*